

ofta arbetat i hovrätten, och det hände ofta att han begav sig dit, medan de övriga ledamöterna togo sig en välförtjänt lunchrast. Och under sammanträdena avbröts ordföranden av telefonen, som påkallade hans uppmärksamhet för en ström av ärenden, ofta brådskande, ofta viktiga och rörande de mest skilda angelägenheter. En vanlig människa skulle snart vara utsliten av en sådan arbetsbörd. Men kommittén kunde icke hos sin ordförande märka någon trötthet, icke ens någon irritation. Med oföränderlig älskvärdhet, glättighet, lätthet förde han arbetet vidare, liksom vore arbetet en förströelse och uthålligheten något självklart.

Det är givet, att en sådan man skall vinna uppskattning, ja tilldraga sig beundran. Må dessa rader i en kriminalvetenskaplig tidskrift vara en gård av hyllning och tacksamhet för de insatser som Birger Ekeberg gjort på det straffrättsliga området, ett av de många åt vilka han ägnat och ägnar en kraft och en skicklighet vida över vanliga mänskliga mått.

Ivar Strahl.

Rudolf Thieme in memoriam.

Den 8/3 1950 døde Rudolf Thieme.

For læsere af dette tidsskrift vil hans navn være kendt fra enkelte afhandlinger, mens vel kun en begrænset kreds af nordiske kriminalister har haft personlig kontakt med ham.

For os, der kendte ham, er det magtpåliggende at fremhæve, hvilket tab den kriminologiske forskning lider ved hans bortgang.

Thieme, der var født i Leipzig den 12/2 1899, var universitetsuddannet hovedsagelig i psykologi og beskæftigede sig i årene herefter dels med socialt arbejde, dels med universitetsarbejde og dels i fængselsgerningen. 1920—25 ledede han det sociale hjælpearbejde blandt studenter ved Leipzig universitet, 1925—27 var han psykologisk medarbejder ved statsfængslet Untermassfeld, Thüringen, og 1927—29 arbejdede han ved universitetet i Göttingen. Ved nazismens magtovertagelse i 1933 måtte han afbryde et allerede højt udviklet og betydningsfuldt arbejde med psykoterapeutisk behandling af kriminelle, idet han måtte forlade den af ham ledede anstalt, et overgangshjem for løsladte i Colditz, Sachsen, hvis rationelle system ikke harmonerede med det nye styres ideer.

I Danmark fristede han siden med beundringsværdig sindsro og

levende indfølelse en emigrants lod. Efter en landflygtighed i 2. potens under krigen i Sverige, hvor hans rige evner også hurtigt gjorde sig gældende, opnåede han nogle år efter tilbagekomsten hertil i 1948 dansk indfødsret.

Thiemes personlige beskedenhed førte ham ikke herhjemme frem til en stilling, som hans usædvanlige indsigt og kyndighed i og for sig selvfølgelig gjorde, og hvor han fuldt ud havde kunnet udfolde sine sjældne og mangeartede evner.

I flere perioder arbejdede han på Vestre Fængsel, i Fængselshjælpen og som assistent for politiets og fængselsvæsenets psykiatere, mens han særlig i de senere år beskæftigedes ved en af direktoratet for fængselsvæsenet iværksat videnskabelig undersøgelse af fanger.

De fængselsfolk, som kom i nærmere berøring med ham, kunne ikke undgå at blive grebet og ildnet af hans ideale interesser, som, ved jeg, for flere kom til at betyde et livsvarende incitament.

Hos Thieme parredes fin hensynsfuldhed og klog indfølelse med lysende intelligens og videnskabelig redelighed. Hans opofrende hjælpsomhed, hans strålende vid, hans varme humor, hans gennemmusikalske sind og dybtgående kundskaber indenfor mange af livets områder bidrog til i ham at skabe en sjælden rig personlighed.

Afskåret som Thieme i det væsentlige var fra at udfolde sine evner til at lede mennesker fandt hans energi og ideale stræben særlig udløb i videnskabelig virksomhed.

Dansk kriminologisk forskning vil til stadighed stå i stor gæld til ham for denne hans indsats.

Aage Worm.